

DEMOKRASİ MÜCADELESİ NEDİR?

Aydınlık Dergisi, 28 Şubat 2010

Yıldırım Koç

Aylardır KESK Tarihi – 2 (1995-2001) kitabı üzerinde çalışıyorum. KESK'in politikalarında dikkatimi çeken bir nokta, bugünlerde iyice güncelleşti.

Demokrasi mücadelesi nedir?

Türkiye'de uzunca bir süredir belirli çevrelerce demokrasi mücadelesi, Kürt milliyetçilerinin taleplerini desteklemek ve "sivilleşmek" olarak algılanıyor ve gösteriliyor. Kürt milliyetçilerinin emperyalist güçler tarafından belirlenmiş politikalarını savunanlar, demokrasiyi savunuyor gibi gösteriliyor. Emperyalist güçlerin yarattığı ve çeşitli kanallardan maddi olarak da desteklediği Sivil Toplum Örgütleriyle birlikte iseniz, demokrasi mücadelesi verdiğiniz söyleniyor.

Halbuki demokrasi mücadelesinin üç önkoşulu, üç temel dayanağı vardır.

Aydınlanma devrimini yaşamayan bir ülkede demokrasi olmaz. Eğer ülkede insanlar, tarikat ve cemaat şeyhlerinin kulu ise, o kişilerin yöneticilerini özgürce seçme, denetleme ve gerektiğinde değiştirme hakları yoktur. Kulluğu kabul edenler, şeyhe, seyite biat edenler, görüşlerini bile açıklayamaz, hatta görüş bile oluşturamaz. Şeyh, seyit onlar adına düşünür ve karar verir. Aynı durum aşiret reisleri için de geçerlidir. Aşiret yapısının korunduğu koşullarda, aşiret reisi ve yakın çevresi karar alır; kullar da bu kararları uygular. Toprak ağalığının sürdüğü bölgelerde benzer bir yapı söz konusudur. Toprak ağalığı sona erdirilmeden demokrasi yerleşemez.

Bağımsızlığı olmayan bir ülkede demokrasi olmaz. "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" ifadesi, bir amaçtır. Egemenliğin milletin olabilmesi için, milletin feodal kalıntıların yanı sıra, emperyalist müdahalelerden de özgürleşmiş olması gerekir. Ülke bağımsızsa demokrasi gelişebilir. Emperyalist işgal altındaki Irak'ta demokrasiden söz edilebilir mi? Herhalde tarihin en büyük sahtekarlıklarından biri, emperyalistlerin "demokrasi götürme" gerekçesiyle Irak'ı işgal etmeleridir. Bir kişinin gerçekten demokrasi isteyip istemediğini ölçmenin en kolay yollarından biri, emperyalizme karşı tavrını sorgulamaktır. Emperyalizme karşı çıkmayan ve hatta emperyalizme teslim olmuş bir kişinin ağzından dökülen demokrasi sözcükleri, sahtekarlığın ifadesidir.

Günümüz Türkiye'sinde demokrasiyi savunmak, şeyhin, seyitin, aşiret reisinin, toprak ağasının kulluğuna, emperyalistin köleliğine karşı çıkmaktır.

Ancak demokrasi mücadelesi bunlarla da bitmez. Demokrasi sınıfsaldır. Toplumun sınıflara bölündüğü, üretim araçlarına sahip sermayedar sınıfla, üretim araçları mülkiyetinden koparılmış işçi sınıfının birlikte varolduğu bir yapıda, sermayedar sınıf için demokrasi vardır. İşçi sınıfı için demokrasi, üretim araçlarının toplumsal mülkiyete geçirilmesiyle mümkündür.

Emperyalizmin denetimindeki Kürt milliyetçilerinin talepleriyle ve emperyalizmin görevlisi "sivil toplum örgütleri"nin programlarıyla sınırlı bir demokrasi mücadelesi, demokrasiye karşı bir mücadeledir.

Gerçek demokrasi mücadelesi, feodal kalıntılara (şeyh, seyit, ağa, aşiret reisi), emperyalizme ve hatta kapitalizme karşı verilen mücadeledir.